

DIANA FELICIA COLCERIU

THE INFLUENCE OF THE COVID-19 PANDEMIC

Diana Felicia Colceriu

George Baritiu College, Cluj, Romania

Email: dianafeliciacolceriu@gmail.com

Abstract: The Covid-19 pandemic has certain effects on all of the people around the world at the moment. From the doctors in the first line that risk their lives to save others, to each and anyone of us that stays indoors to stop the virus from spreading, we are all facing the same problem, the Covid-19 pandemic. Of course we are all exposed to this new virus but there are some categories of people that are more exposed than others. Where and how it all started? Can doctors make the choice of who lives and who dies? Are all of these social restriction going to change the world? These are all questions that we all ask ourselves. This article is meant to try to provide some answers to these questions, from the perspective of a teenager. All the conspiracy theories seen on the Internet and the news that are provided to us by the media: Are they relevant? We must always ask ourselves whether the quality of the information that we have is the best or not, to document and understand the situation we are in, in order to be able to support the people who, at the moment, keep our economy on the normal path. This is the right time to reflect upon the situation we are in and how we can make a difference, even if it is a small one. From the social distancing that, at first, I thought it was my worst nightmare, I realized that change begins with each of us.

Keywords: COVID-19, society, social distancing, applied ethics, philosophy

INFLUENȚA PANDEMIEI COVID-19

Rezumat: Pandemia Covid-19 are anumite efecte asupra tuturor oamenilor din întreaga lume în acest moment. De la medicii din prima linie care își riscă viața să-i salveze pe alții, la fiecare dintre noi, care rămâne în interior pentru a opri virusul să se răspândească, ne confruntăm cu aceeași problemă, pandemia Covid-19. Desigur, cu toții suntem expuși la acest nou virus, dar există anumite categorii de oameni care sunt mai expuși decât alții. De unde și cum a început totul? Poate medicii să aleagă cine trăiește și cine moare? Toate aceste restricții sociale vor schimba lumea? Acestea sunt toate întrebările pe care ni le punem cu toții. Acest articol este menit să încerce să

ofere câteva răspunsuri la aceste întrebări, din perspectiva unui adolescent. Toate teoriile conspirației văzute pe internet și noutățile care ne sunt oferite de mass-media: Sunt relevante? Trebuie să ne întrebăm întotdeauna dacă calitatea informațiilor pe care le avem este cea mai bună sau nu, pentru a documenta și înțelege situația în care ne aflăm, pentru a putea susține persoanele care, în acest moment, ne păstrează economia calea normală. Acesta este momentul potrivit pentru a reflecta situația în care ne aflăm și cum putem face diferența, chiar dacă este una mică. Din distanța socială pe care, la început, am crezut că este cea mai rea coșmar al meu, mi-am dat seama că schimbarea începe cu fiecare dintre noi.

Cuvinte-cheie: COVID-19, societate, distanțare socială, etică aplicată, filosofie

Pandemia de coronavirus influențează în momentul actual viața tuturor oamenilor de pe glob și, de aceea, considerăm acest subiect unul care trebuie dezbătut, în primul rând pentru ca oamenii să înțeleagă efectele acestei pandemii și, în al doilea rând, pentru a putea găsi soluții și răspunsuri.

La momentul actual pare că știm foarte multe despre acest virus, dar de fapt, dacă privim cu atenție informațiile pe care le avem la dispoziție, vom realiza că nu știm aproape nimic. De altfel, acest lucru este total normal, deoarece este o situație nouă, cu care nimeni nu s-a mai confruntat până acum și, chiar și filosofi renumiți precum Blaise Pascal plasează omul în univers ca fiind un necunosător. Acesta spunea că „omul este nimic în raport cu infinitul, dar este tot în raport cu neantul”¹, concepție care ne face să înțelegem că, până la urmă, este normal să nu cunoaștem răspunsuri la fiecare obstacol care ne iese în cale și nu ar trebui să ne simțim vinovați că nu avem soluții imediate la o astfel de problemă.

Ar putea interveni în discuție o problemă morală adresată oamenilor care ar putea găsi un leac pentru boala cu care toată planeta se confruntă la momentul actual, însă nu credem ca aceștia ar trebui învinovați sau presați din punct de vedere moral. Ar trebui, în primul rând să realizăm că și ei sunt oameni și știu, până la urmă, la fel de puțin ca noi toți ceilalți și ar trebui să încercăm să îi respectăm și să le acordăm timpul necesar pentru a găsi un leac pentru că, la urma urmei, încercă să salveze populația întregii planete.

Mutându-ne privirea, ni se dezvăluie o altă problemă morală, legată de medicii aflați în prima linie, oamenii aceia care își riscă propria sănătate pentru a-i trata pe ceilalți. În țările foarte afectate de această pandemie s-a pus problema, de ceva timp, a alegerii medicilor în ceea ce privește pacienții și prin asta ne referim la crunta alegere a cine trăiește și cine moare². Considerăm că, aceasta este una dintre cele mai grele alegeri pe care o persoană poate să o facă vreodată. Gândindu-ne logic, o parte din oameni sunt practic lăsați să moară, ceea ce duce la o formă de eutanasi pasivă³. Aici apare problema morală de etică aplicată. Este etică eutanasia? Să începem prin

deschiderea acestei probleme cu ajutorul definiției eutanasiei. La început, a fost considerată, după traducerea etimologică, moarte frumoasă, iar mai apoi definiția termenului s-a modificat în aceea de a ucide din milă. Ideea eutanasiei reprezintă una dintre cele mai controversate probleme ale eticii aplicate și, coroborată cu problema răspândirii acestui virus, poate fi chiar și mai dificil de determinat ca fiind morală sau imorală. Pandemia de coronavirus ne-ar putea pune astfel în fața a două situații de eutanasia. Pe de o parte avem eutanasia pasivă, amintită mai sus, care se produce din cauza faptului că medicii nu mai pot face față valului prea mare de îmbolnăviri dintr-o țară sau regiune, iar, pe de altă parte, s-ar putea pune problema eutanasiei active. Pacienții aflați în stare critică, se cunoaște că au ajuns la un asemenea nivel de dezvoltare al bolii, încât se chinuie să trăiască. Întrebarea care urmează este: dacă unul dintre acești pacienți aflați în stare critică ar cere eutanasia, aceasta ar putea fi realizată și dacă da, este etic acest lucru? Vom începe prin a analiza în ce condiții se poate realiza o eutanasia activă, desigur în țările în care aceasta este legalizată. În primul rând, trebuie ca pacientul să fie diagnosticat cu o boală incurabilă, diagnosticul trebuie apoi să fie confirmat de cel puțin trei medici specialiști, iar, nu în ultimul rând, pacientul trebuie să își dea acordul în cunoștință de cauză⁴. De la primul criteriu enunțat însă, putem deduce că o eutanasia activă nu poate fi realizată deoarece boala provocată de coronavirus nu este una incurabilă, dovadă un număr foarte mare de oameni care s-au vindecat. Dar atunci, dacă eutanasia activă nu poate fi realizată, de ce ar fi eutanasia pasivă etică? Pe de o parte, se înțelege faptul că numărul pacienților depășește cu mult posibilitățile medicilor, dar oare chiar ar trebui să fie puși în fața deciziei legată de viața unui om? Oare chiar au acești medici puterea de a alege? Această problemă ar putea fi dezbătută la nesfârșit și probabil nu s-ar ajunge niciodată la un numitor comun. Ce este important de fapt în situația în care ne aflăm? Ca acești medici puși în fața unei decizii, să nu renunțe ușor la pacienții care poate, prezintă mai puține șanse de supraviețuire. Să nu fie atât de rapizi la judecată, chiar dacă situația cere o acționare rapidă din partea lor, să gândească fiecare pas foarte bine. Da, sunt oameni, da, le este poate cel mai greu în această perioadă, dar și-au luat un angajament față de acei oameni

de pe paturile spitalelor odată ce au rostit Jurământul lui Hippocrate și ar trebui să nu aleagă calea ușoară, ci să acționeze foarte calculat și drept în cazul unui astfel de triaj. În această situație nu ar trebui să intervină favoritismele date de poziția în societate și venituri. Nu ar trebui să fie tratați mai bine unii oameni datorită, probabil renumelui, iar alții să fie neglijăți. Mergând mai departe cu raționamentul ne întrebăm cum se simte cel care e pus în situația de a alege după ce a făcut alegerea. Există o mare posibilitate ca medicii aceștia să rămână marcați pe viață de alegerile făcute în această perioadă. Sunt foarte mulți care probabil vor avea nevoie de consiliere după ce situația se ameliorează deoarece există șansa ca aceste alegeri făcute să le rămână pe conștiință. Acești medici se vor întreba mereu dacă au procedat corect, dacă au greșit sau dacă mai trebuiau sau mai puteau să facă ceva pentru acei oameni.

Ne tot gândim ce se întâmplă cu medicii, ce se întâmplă cu oamenii infectați, ce este acest virus și, ar trebui de fapt să încercăm să elucidăm misterul legat de cum a apărut și, mai important, cum s-a răspândit la un așa nivel.

Circulă pe internet o cantitate exorbitantă de informații pe această temă, un număr imens de teorii ale conspirației îndreptate în această direcție și, chiar dacă realizăm că informațiile din media nu sunt întotdeauna corecte, nu putem să nu recunoaștem că unele din aceste teorii și presupuneri ne-au pus pe gânduri și, mai în glumă, mai în serios, ne-au făcut să ne întrebăm dacă anumite lucruri ar putea fi adevărate. La momentul actual, personal, am întâlnit două teorii în ceea ce privește apariția acestui virus, două teorii pe care probabil toată lumea le știe. Prima, și de altfel cea mai cunoscută, aceea că virusul a fost luat de la animale⁵, iar cealaltă, una mai puțin populară, dar totuși privită ca o posibilitate de mulți oameni, aceea că virusul a fost creat într-un laborator⁶. Poate exista adevăr în ambele teorii dacă stăm să le analizăm, sigur, din perspective diferite. Prima teorie este plauzibilă simplu, prin raportare la dieta, pe care noi o considerăm neobișnuită, a asiaticilor, de unde se presupune că a pornit virusul. Cea de-a doua teorie însă este cea pe care dorim să o dezbatem și să vedem dacă argumentele pro sau cele contra asupra ei sunt mai elocvente. Mulți susțin că acest virus poate reprezenta, pe de o parte, o armă

politică foarte puternică, iar pe de altă parte o armă economică. Dacă acest lucru ar fi real, ar fi probabil cel mai ingenios lucru făcut vreodată de cineva, desigur total aflat sub egida răului. Ar putea deveni o armă prin care țările să se manipuleze reciproc nu doar politic, ci mai ales economic. Să vizualizăm pentru o clipă momentul în care o țară va reuși să creeze un vaccin pentru a ține la distanță acest virus. La momentul actual, dacă ar ști cum să își gestioneze economia foarte bine, ar putea deveni cea mai bogată țară de pe glob, ceea ce ar putea duce chiar la schimbarea echilibrului de forțe în lume. Virusul devine un fel de armă invizibilă într-un război în care nimeni nu a declarat un conflict propriu-zis, nu au existat fronturi, bombe sau împușcături, dar există numeroase pierderi umane și scene în spitale ca cele din filmele science fiction. Prin crearea unui vaccin o țară ar putea fi câștigătoarea acestui război. Nu știm cât de plauzibilă este această teorie, dar, dacă am presupune că este adevărată, am putea remarca mult mai multe efecte negative asupra lumii decât dacă am rămâne cu gândul doar la prima teorie.

Până acum am privit problema într-un mod destul de general, dar ar trebui să privim puțin mai înspre interior și prin asta ne referim la țara noastră. În momentul de față, pandemia la nivel național nu se compară ca și gravitate cu pandemia din alte țări, dar este totuși destul de nesigur și incertitudinea în ceea ce privește situația plutește în aer. Modul în care virusul a apărut în țara noastră este unul la care nu mulți s-ar fi așteptat. Ce s-a întâmplat de fapt? Oamenii speriați care se aflau în momentul începerii pandemiei în alte țări s-au întors acasă. Acest lucru a făcut ca un număr foarte mare al populației din diaspora să ajungă în țară, aceștia trebuind să fie plasați direct în carantină. Aici intervine problema, deoarece atunci când primul val de populație a venit acasă nu s-au luat măsurile necesare, aceștia fiind doar sfătuiți să stea acasă pe o perioadă de 14 zile. În momentul în care acest lucru a fost prezentat sub formă de sugestie și nu de obligație, mulți dintre acești cetățeni nu au respectat izolarea la domiciliu sub pretextul că ei nu prezintă simptome și atunci, nu este necesar să se autoizoleze. Ceea ce am învățat despre acest virus este însă că, o persoană infectată poate fi și asimptomatică, dar acea persoană poate, de asemenea, să răspândească virusul cu ușurință. Acești oameni au ieșit în societate, s-

au întâlnit cu familia și prietenii și astfel au transmis virusul care, pe atunci nu avea o răspândire comunitară, dar la momentul actual s-a ajuns în acest punct. Dacă stăm să ne gândim, până la urmă, răspândirea virusului la nivel național s-a realizat din cauza faptului că oamenii nu au acordat suficientă importanță fenomenului, l-au tratat superficial. Am început să ne dăm seama de gravitatea situației în momentul în care cazurile au crescut considerabil și au apărut decesele. Ideea este însă că, acest virus ne afectează pe toți, acest lucru remarcându-se chiar și prin definiția etimologică a termenului de „pandemie”, o amenințare care se referă la tot și la toți în mod uniformizat. În plus, cu toții suntem egali în fața bolii, nimeni nu este privilegiat de imunitate în fața acestui virus și, astfel, nimeni nu este în siguranță. Există o serie de persoane care afirmă că virusul afectează mai mult persoanele mai în vârstă, însă observăm, mai nou, că se înregistrează decese și în rândul tinerilor sau celor care nu suferă de alte afecțiuni. În ceea ce privește măsurile de distanțare socială, acestea sunt cele care duc de fapt la o favorizare a unor categorii de oameni de a contacta virusul, deoarece nu toate persoanele pot pune în aplicare aceste măsuri de distanțare socială, devenind automat mai vulnerabili. Între persoanele puse în pericol în momentul actual se află desigur medicii, dar și toți ceilalți oameni care nu au posibilitatea de a desfășura activitățile normale, cotidiene, de acasă. Unele companii sunt nevoite să cheme oamenii la munca pentru că, în caz contrar, nu vor avea de unde să le ofere salarii, fără de care, acele persoane nu ar putea duce un trai obișnuit în această perioadă. Mai sunt cei cărora, muncind în domenii cheie pentru societate, nu li se permite să se retragă acasă pentru că societatea are nevoie mai mult ca niciodată de serviciile lor, practic ei fiind cei care țin țara în picioare la momentul actual.

Cu alte cuvinte, aceste persoane care nu au de ales ar trebui ajutate chiar de către noi. Noi toți ceilalți ar trebui să rămânem acasă și să respectăm regulile impuse de distanțarea socială. Să încercăm să nu le îngreunăm și mai tare existența și să înlăturăm cât mai mult riscurile răspândirii acestei boli.

De ce trebuie totuși să se ajungă la ceva atât de grav ca indivizii să realizeze ce se întâmplă în jurul lor, mai ales având modelul altor țări

devenite anterior focare de infecție? Oamenii parcă nu mai vor să discearnă între bine și rău până când nu ating situații limită. Mulți încă nu realizează că, chiar dacă virusul este invizibil, tot afectează populația globului. Am devenit atât de absorbiți de orice altceva, mai puțin de bunăstarea semenilor noștri. Este îngrijorător cât de egoiști am devenit, spunând că dacă pe noi nu ne va afecta, de ce să ne pese de restul? Este trist că am pierdut legătura dintre oameni, că nu ne mai putem privi decât ca mijloace de a ne atinge propriile scopuri. „Acționează astfel ca să folosești umanitatea atât în persoana ta, cât și în persoana oricui altuia totdeauna în același timp ca scop, iar niciodată numai ca mijloc”⁷... Immanuel Kant a făcut această afirmație pe care însă, pare ca nimeni nu o mai respectă și nu o mai ia în considerare. Oare era aceasta a tehnologiei ne-a făcut atât de insensibili? Încă există oameni care văd acest virus ca pe o joacă, ca pe o simplă răceală, însă mărturiile celor infectați ne dovedesc contrariul. Poate nu vrem să vedem ceea ce ne înconjoară, poate ne-am blocat singuri deschiderea și refuzăm să luăm de bun ceea ce este în defavoarea noastră.

Există oare și părți bune în această situație în care ne aflăm? Mai mult ca sigur. Ne referim doar la situația restricțiilor nu și la cauza acestora. S-au făcut numeroase studii care atestă că nivelul de poluare scade⁸. Să fie oare acesta un mesaj al planetei? Revenim aici la doza de ignoranță care ne caracterizează pe noi, oamenii, de ceva timp. Am pus atâtă efort și resurse în a ne crea o viață cât mai bună și lipsită de griji, dar cu ce preț? Nimeni nu s-a mai gândit la lumea în care trăim. Până la urmă, pentru a avea această viață cât mai lipsită de griji după care toți tânjesc, trebuie să avem o lume în care să trăim, unde să ne putem îndeplini dorințele. Oamenii nu trebuie să fie folosiți ca mijloc, dar nici planeta. Ar trebui ca situația în care ne aflăm acum să ne deschidă ochii și să ne facă să apreciem mult mai mult ceea ce avem. După ce această perioadă va lua sfârșit, chiar dacă va mai dura ceva, am putea să învățăm să ne bucurăm de lucrurile mici, să ne bucurăm de fiecare zi și de fiecare persoană pe care o avem lângă noi sau pe care avem ocazia să o întâlnim. Încă mai avem posibilitatea să învățăm să trăim și să iubim persoana de lângă noi, să învățăm să prețuim. Așa cum spunea Erich Fromm, iubirea este o artă, dar și a trăi este o artă⁹.

Pentru a putea învăța aceste lucruri trebuie să procedăm exact la fel cum am proceda în învățarea oricărei alte forme de artă. Așadar ar trebui să o luăm treptat și, în timp, lumea ar deveni una mai bună. Am putea asemana această perioadă în care stăm în case și practicăm distanțarea socială, ca un răgaz sau ca o oportunitate de a învăța cum să apreciem viața.

În final, am vrea să amintim de vorbele lui Albert Camus din lucrarea „The Stranger”: „After a while you could get used to anything”¹⁰. Acest citat se referă la faptul că, după o perioadă de timp, ne putem obișnui cu orice situație, exact cum va trebui să ne obișnuim un timp cu restricțiile impuse. În plus, dacă luăm în considerare că durata în care un vaccin ar putea să apară este de 18-36 de luni, trebuie să realizăm că vom fi nevoiți să ne obișnuim cu toții cu existența acestui virus pentru ceva timp, va trebui să ne obișnuim cu purtarea măștilor pentru o perioadă. Dar ceea ce încercăm să subliniem este faptul că acest lucru, chiar dacă pe moment poate părea o povară, v-a deveni ceva comun, cu timpul. Cazul cel mai optimist, de 18 luni până la crearea unui vaccin, reprezintă o perioadă destul de lungă în care cu toții am putea să ajungem să vedem ca pe o activitate cotidiană purtarea unei măști sau a unor mănuși. Oricum, chiar dacă nu vom fi obligați să le purtăm, cu siguranță că viața noastră se va schimba după acest moment pentru că reprezintă un eveniment major și toate evenimentele de acest fel marchează viața oamenilor, fapt care s-a remarcat de-a lungul istoriei.

Din perspectiva unei persoane de 18 ani, a cărei viață se învârtea în cea mai mare parte în jurul ideii de socializare, situația s-a văzut, la început, ca fiind cel mai mare coșmar pe care oricine și l-ar putea imagina vreodată. Dar după ce a trecut ceva timp, am realizat că perioada aceasta ne oferă și oportunități. Oportunitatea de a petrece mai mult timp cu familia, de a învăța lucruri noi și de a realiza că, chiar dacă nu putem să ne întâlnim cu toți prietenii cu care am dori, ei încă sunt lângă noi și ne putem susține reciproc în această perioadă, astfel încât să stăm acasă și să ajutăm și noi la împiedicarea răspândirii acestui virus. În ceea ce mă privește, mă număr printre optimiștii care cred că situația se va ameliora în curând și vom putea să ne întorcem, treptat, la acțiunile noastre cotidiene. Cu toate acestea, chiar și atunci

când un vaccin va fi creat sau se va descoperi orice alt fel de tratament și totul va reveni la normal, consider că nu ar trebui să uităm de această perioadă și ar trebui să începem să punem mult mai mult preț pe sănătatea oamenilor și chiar să încercăm, cum putem fiecare, să încurajăm dezvoltarea sistemului de sănătate din țara noastră pentru că, în acest moment, suntem foarte dezavantajați din acest punct de vedere. Ideea care aș vrea să rămână în final este aceea că, schimbarea începe cu fiecare dintre noi, fie că ne referim la această perioadă și la acceptarea restricțiilor, fie că ne referim la perioada care va urma și atitudinea pe care o vom adopta de acum înainte.

Note:

¹ Blaise Pascal, „Cugetări” în *Scrieri alese* (București: Editura Științifică, 1967): 18.

² Alexandru Volacu, „Tragedia triajului. Despre etica alocării resurselor medicale limitate în timpul COVID-19”, *Universitatea din București*, 31 martie 2020, https://unibuc.ro/tragedia-triajului-despre-etica-alocarii-resurselor-medicale-limitate-in-timpul-covid-19/?fbclid=IwAR2hqp4_yyOmQx5FEt7bWOnMcwoRTntqJuiQB-VQYb6Jv4ReYZTQTovaHS4

³ Helga Kushe, „Eutanasia” în Peter Singer (ed.), *Tratat de etică*, Traducere coordonată de prof. univ. dr. Vasile Boari și Raluca Mărincean (Iași: Ed. Polirom, 2006): 323-332.

⁴ Pentru criteriile care se aplică eutanasiei active, vezi Maurice AM de Wachter, „Active euthanasia in the Netherlands”, *Journal of the American Medical Association* 262 (23) (1989): 3316-3319.

⁵ SM, „Noi studii aduc dovezi că pangolinul a fost gazda intermediară între liliac și om a coronavirusului SARS-CoV-2”, *360medical.ro*, 29 martie 2020, <https://360medical.ro/stiri/noi-studii-aduc-dovezi-ca-pangolinul-a-fost-gazda-intermediara-intre-liliac-si-om-a-coronavirusului-sars-cov-2/2020/03/29/>

⁶ Cel mai probabil teoria că virusul a fost creat în laborator nu este adevărată, aceasta fiind asumția susținută de Areeb Mian, Shujhat Khan, „Coronavirus: the spread of misinformation”, *BMC medicine* 18.1 (2020): 1-2.

⁷ Immanuel Kant, *Întemeierea metafizicii moravurilor* (București: Ed. IRI, 1995): 238.

⁸ Naser A. Anjum, "Good in the worst: COVID-19 restrictions and ease in global air pollution", *preprints.org*, 6 April 2020, <https://www.preprints.org/manuscript/202004.0069/v1>

⁹ Erich Fromm, *Arta de a iubi* (București: Ed. Trei, 2019).

¹⁰ Albert Camus, *The outsider* (Penguin UK, 2013).

Bibliografie

Anjum, Naser A. 2020. "Good in the worst: COVID-19 restrictions and ease in global air pollution". *preprints.org*, 6 April
<https://www.preprints.org/manuscript/202004.0069/v1>

Camus, Albert. 2013. *The outsider* (Penguin UK).

De Wachter, AM. 1989. „Active euthanasia in the Netherlands”. *Journal of the American Medical Association* 262 (23): 3316-3319.

Fromm, Erich. 2019. *Arta de a iubi* (București: Ed. Trei).

Kushe, Helga. 2006. "Eutanasia". În Peter Singer (ed.). *Tratat de etică*, Traducere coordonată de prof. univ. dr. Vasile Boari și Raluca Mărincean (Iași: Ed. Polirom): 323-332.

Kant, Immanuel. 1995. *Întemeierea metafizicii moravurilor* (București: Ed. IRI).

Mian, Areeb, Shujhat Khan. 2020. „Coronavirus: the spread of misinformation”, *BMC medicine* 18.1: 1-2.

Pascal, Blaise. 1967. „Cugetări”. În *Scrieri alese* (București: Editura Științifică).

SM. 2020. "Noi studii aduc dovezi că pangolinul a fost gazda intermediară între liliac și om a coronavirusului SARS-CoV-2". *360medical.ro* 29 martie, <https://360medical.ro/stiri/noi-studii-aduc-dovezi-ca-pangolinul-a-fost-gazda-intermediara-intre-liliac-si-om-a-coronavirusului-sars-cov-2/2020/03/29/>

Volacu, Alexandru. 2020. „Tragedia triajului. Despre etica alocării resurselor medicale limitate în timpul COVID-19”. *Universitatea din București*, 31 martie

https://unibuc.ro/tragedia-triajului-despre-etica-alocarii-resurselor-medicale-limitate-in-timpul-covid-19/?fbclid=IwAR2hqp4_yyOmQx5FEt7bWOnMcwoRTntqJuiQB-VQYb6Jv4ReYZTQTovaHS4